

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U SPLITU
Split, Domovinskog rata 4

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Prekršajni sud u Splitu, po sucu ovog suda M. T., uz sudjelovanje G. Š. kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenika pravne osobe „X.” d.d. Z.spl, i u njoj odgovornih osoba S. Č. I. P., D. Š., te V. K., zastupanih po branitelju S. K., odvjetniku iz odvjetničkog društva „G:“, zbog prekršaja iz čl. 12. st.1. i 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, povodom optužnog prijedloga Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Klase: 714-03/11-01/14, Urbroja: 326-116-11-1, nakon glavne i javne rasprave održane dana 03. svibnja 2012. god., u prisutnosti branitelja okrivljenika, a u izočnosti predstavnika ovlaštenog tužitelja, dana 07. svibnja 2012. god., u izočnosti stranaka, objavio je i

presudije

Okrivljeni pod 1: „X” D.D. Z.,

Okrivljeni pod 2: S. Č., predsjednik uprave prvookrivljenog društva, kao odgovorna osoba,

Okrivljeni pod 3: I. P., član uprave prvookrivljenog društva, kao odgovorna osoba,

Okrivljeni pod 4: D. Š., direktorica sektora šteta u prvookrivljenom društvu, kao odgovorna osoba,

Okrivljeni pod 5: V. K., šef odjela šteta u Podružnici S. prvookrivljenog društva, kao odgovorna osoba,

krivisu

- A) što prvookrivljena pravna osoba kao odgovorni osiguratelj i okrivljenici pod 2.,3.,4. i 5., kao odgovorne osobe u istoj pravnoj osobi nisu u S., dana 09. prosinca 2010. god. oštećeniku M. Č. dostavili obrazloženu ponudu za naknadu imovinske štete, odnosno utemeljeni odgovor po odštetnom zahtjevu oštećenika, podnesenom dana 24. studenog 2010. god. prvookrivljenoj pravnoj osobi kao odgovornom osiguratelju po punomoćniku oštećenika S. B., odvjetnici iz Z. a, iako su u slučaju imovinske štete u roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva bili dužni istom dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu imovinske štete, a ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporni, odnosno utemeljeni odgovor, ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni, dakle, oštećeniku nisu dostavili obrazloženu ponudu za naknadu imovinske štete, odnosno utemeljeni odgovor u roku od 14 dana, od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, čime su okr.pod 1., 2., 3., 4. i 5. počinili prekršaj iz čl.12. st.1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a kažnjiv po čl.63. st.5. toč.3. i st.6. istog Zakona (NN 151/05, 36/09 i 75/09).
- B) što prvookrivljena pravna osoba kao odgovorni osiguratelj i okrivljenici pod 2.,3.,4., i 5., kao odgovorne osobe u pravnoj osobi nisu u S., dana 19. ožujka 2009. god. oštećeniku M. Č. dostavili obrazloženu ponudu za naknadu neimovinske štete, odnosno utemeljeni odgovor po odštetnom zahtjevu oštećenika, podnesenom dana 16. veljače 2009. god. prvookrivljenoj pravnoj osobi kao odgovornom osiguratelju po punomoćniku oštećenika S. B., odvjetnici iz Z., iako su u slučaju neimovinske štete bili dužni u roku od 30 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva oštećene osobe, dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu neimovinske štete, ako su odgovornost za naknadu štete, te visina štete nesporni, odnosno utemeljeni odgovor ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni, dakle, oštećeniku nisu dostavili obrazloženu ponudu na naknadu neimovinske štete, odnosno utemeljeni odgovor o roku od 30 dana, od dana podnošenja odštetnog zahtjeva,

Čime su okr.pod 1., 2., 3., 4. i 5. počinili prekršaj iz čl.12. st.1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a kažnjiv po čl.63. st.5. toč.3. i st.6. istog Zakona (NN 151/05, 36/09 i 75/09).

Temeljem gore navedenih propisa, a uz primjenu čl.37. st.1. toč.3. Prekršajnog zakona (dalje PZ-a), sukladno čl.39. st.1. istog Zakona, okrivljenicima se

u t v r đ u j e

Okr.pod 1 .za djelo pod A) i B) novčana kazna u iznosu od po 10.000,00 (desettisuća) kn

Okr.pod 2.,3.,4. i 5.za djelo pod A) novčana kazna u iznosu od po 3.500,00 (tritisuće petsto)kn
za djelo pod B) novčana kazna u iznosu od po 3.500,00 (tritisuće petsto) kn

Temeljem čl.39.st.1.toč.2. PZ-a, okrivljenicima se

izriče

Okr. pod 1. ukupna novčana kazna u iznosu od 20.000,00 (dvadesettisuća) kn

Okr. pod 2.,3.,4. i 5. ukupna novčana kazna u iznosu od po 7.000,00 (sedamtisuća)
kn za svakog posebno.

Okrivljenici su dužni novčanu kaznu platiti u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude, jer će se u protivnom ista prisilno naplatiti.

Novčanu kaznu okr.pod 1. dužan je uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na br.odobrenja: 6050-206229-2114914119.

Novčanu kaznu okr.pod 2. dužan je uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na br.odobrenja: 6050-206229-2114914127.

Novčanu kaznu okr.pod 3. dužan je uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na br.odobrenja: 6050-206229-2114914135.

Novčanu kaznu okr.pod 4. dužan je uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na br.odobrenja: 6050-206229-2114914143.

Novčanu kaznu okr.pod 5. dužan je uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na br.odobrenja: 6050-206229-2114914151.

Okrivljenici su dužni na ime TROŠKOVA PREKRŠAJNOG POSTUPKA uplatiti i novčani iznos od po 400,00 kn svaki posebno u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude, jer će se u protivnom isti naplatiti prisilnim putem.

Trošak postupka okr. pod 1. uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na broj odobrenja: 6068-206229-2214914110.

Trošak postupka okr. pod 2. uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na broj odobrenja: 6068-206229-2214914129.

Trošak postupka okr. pod 3. uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na broj odobrenja: 6068-206229-2214914137.

Trošak postupka okr. pod 4. uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na broj odobrenja: 6068-206229-2214914145.

Trošak postupka okr. pod 5. uplatiti u korist Državnog proračuna RH na račun br. 1001005-1863000160, s pozivom na model: 26 i na broj odobrenja: 6068-206229-2214914153.

Temeljem 51. 181. st. 1.1. 5. PZ - a (NN 107/07) o d b i j a s e o p t u ž b a protiv gore navedenih okrivljenika za djela pod

- C) što prvookr i vijena pravna osoba kao odgovorni osiguratelj i okrivljenici pod 2.,3.,4. i 5., kao odgovorne osobe u istoj pravnoj osobi nisu u S., dana 09. prosinca 2010. god. oštećeniku M. Ć. u nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete isplatili nesporni iznos naknade imovinske štete, kao predujam po odštetnom zahtjevu oštećenika podnesenom dana 24. studenog 2010. god. prvookrivljenoj pravnoj osobi po punomoćniku oštećenika S. B. odvjetnici iz Z., iako su u slučaju imovinske štete u roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva oštećenika, bili dužni u slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete isplatiti nesporni dio naknade imovinske štete kao predujam,

dakle, oštećenoj osobi nisu u roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva isplatili iznos nespornog dijela naknade imovinske štete kao predujam,

- D) što prvookrivljena pravna osoba kao odgovorni osiguratelj i okrivljenici pod 2.,3.,4. i 5., kao odgovorne osobe u istoj pravnoj osobi nisu u S., dana 19. ožujka 2009. god., oštećeniku M. Ć. u nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete isplatili nesporni iznos naknade neimovinske štete kao predujam po odštetnom zahtjevu oštećenika podnesenom dana 16. veljače 2009. god. prvookrivljenoj pravnoj osobi po punomoćniku oštećenika S. B. odvjetnici iz Z., iako su u slučaju neimovinske štete u roku od 30 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva oštećenika, bili dužni u slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete isplatiti nesporni dio naknade neimovinske štete kao predujam,

dakle, oštećenoj osobi nisu u roku od 30 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva isplatili iznos nespornog dijela naknade neimovinske štete kao predujam,

čime su okr.pod 1., 2., 3., 4. i 5. djelima pod C i D) počinili prekršaj iz čl.12. st.3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a kažnjiv po čl.63. st.5. toč.4. i st.6 istog Zakona (NN 151/05, 36/09 i 75/09).

Objasnenje

Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, pod gore navedenim brojem, podnijela je optužni prijedlog protiv gore navedenih okrivljenika, a zbog prekršaja činjenično opisanih i pravno označenih kao u izreci ove presude.

Pozvani da iznesu svoju obranu, okrivljena pravna osoba, kao i odgovorne osobe, su pismenim podneskom putem punomoćnika (temeljem punomoći priložene spisu) iznijeli svoju obranu.

U pisanoj obrani, pročitanoj na glavnoj raspravi dana 03. svibnja 2012. god., svi okrivljenici poriču počinjenje inkriminiranog djela i ne smatraju se krivima, navodeći da drugo i treće okrivljenik kao predsjednica uprave u to vrijeme i tadašnji član uprave prvookrivljene pravne osobe nikako ne mogu biti odgovorni za inkriminirana djela, te da se pri ocjenjivanju odgovornosti in concreto ima primijeniti odredba 51.61. PZ-a, koja jasno propisuje tko se ima smatrati odgovornom osobom, te da bi to bila isključivo osoba kojoj je povjeren određeni djelokrug poslova na koji se prekršajno djelo odnosi. Navedeno da proizlazi iz Pravilnika o organizaciji rada i sistematizaciji radnih mjesta prvookrivljene pravne osobe iz čije odredbe čl.9. se jasno vidi da je za konkretan posao zadužen Sektor šteta, te da iz toga nije teško zaključiti da uprava prvookrivljenika, kao značajno zastupljenog osiguravajućeg društva nije u mogućnosti nadzirati svaki pojedini odštetni zahtjev, te je upravo u okviru svojih kompetencija propisala proceduru i organizaciju prvookrivljene, čime daje poduzela sve radnje u svrhu zakonitog poslovanja. Nadalje u prilog svojih tvrdnji navode odluke Visokog prekršajnog suda u RH pod br. GŽ ... od 08.06.11. god. Također dalje navode da okr. pod 4. D. Š. također ne može biti tretirana odgovornom osobom jer se radi o nadležnosti podružnice S., odnosno okr. pod 5. kao direktora Odjela šteta te podružnice, koji je temeljem odredbe čl.22. spomenutog Pravilnika

odgovoran za rad Odjela, pa da je stoga netočan navod optužnog akta da bi iz dopisa okr.pod 1. od 07.09.2011. god. bilo vidljivo da bi okr.pod 4. bilo povjereno rješavanje ovog slučaja.

Nadalje okrivljenici navode da u pogledu odštetnog zahtjeva od 16.02.09.god. postavljenog radi naknade neimovinske štete na koji se odnose točke 3. i 4. optužnog akta, valja reći da se radilo o zahtjevu za naknadom neimovinske štete povodom kojeg zahtjeva je oštećenik dopisom prvookrivljenika od 10.ožujka 09. god. bio pozvan na pregled kod liječnika cenzora, te je nakon uvida liječnika cenzora prvookrivljene pravne osobe u dostavljenu mu liječničku dokumentaciju, isti zaključio kako je s obzirom na činjenicu da je liječenje oštećenika u tijeku, odštetni zahtjev preuranjen, o čemu je oštećenik putem punomoćnike obaviješten dopisom od 27.travnja 09.god., te da taj dopis od 27.travnja 09.god. predstavlja utemeljeni odgovor prvookrivljenika, te da se do ponovljenog odgovora navedenog datuma čekalo zbog ne pristupanja oštećenika na pregled kod liječnika cenzora po upućenom pozivu, pa da je %a bilo kakav protek rokova odgovornost mogao snositi isključivo oštećenik.

Također dalje navode daje inkriminacija navedena pod toč.3. optužnog akta neutemeljena, prvenstveno iz razloga što je zahtjev za naknadom neimovinske štete kod prvookrivljene pravne osobe bio, kako se navodi i u popisu priloga optužnog akta, zaprimljen dana 23.siječnja 09.god., na koji zahtjev je okr. odgovorio dana 04.veljače 09.god. u okvirima zakonom propisanih rokova, otklonio taj zahtjev kao preuranjen, što da također predstavlja utemeljeni odgovor, pa da se za to djelo okr. valja osloboditi od optužbe.

U pogledu odštetnog zahtjeva od 24.studenog 10.god. postavljenog radi naknade imovinske štete, isti ističu kako je odštetni zahtjev bio nedokumentiran. Naime, po primitku navedenog zahtjeva, okr.pod 1. je utvrdila daje za rješavanje tog zahtjeva potrebno dostaviti medicinsku dokumentaciju ili presilk zdravstvenog kartona, o čemu je oštećenik putem punomoćnice obaviješten dopisom od 10.prosinca 11.god., te je na navedeni dopis oštećenik po punomoćnici umjesto dostave tražene dokumentacije i dokumentiranja podnijetog zahtjeva, odgovorio dopisom od 15.prosinca 10.god., koji dopis je kod okr.pod 1. zaprimljen 20.prosinca 10.god.

Slijedom navedenog, da i u pogledu točaka 1. i 2. optužnog akta odgovornost ne snose okrivljenici s obzirom na nedokumentiranost odštetnog zahtjeva, a što je propust oštećenika, jer da u propisanim rokovima nije dostavio sve ono što je potrebno za rješavanje odštetnog zahtjeva. Nadalje okrivljenici ističu daje naknadno iznos imovinske štete isplaćen oštećeniku, no s obzirom daje isplata uslijedila u okviru sudskog postupka, da ta činjenica nije ni od kakvog značenja u odnosu na ocjenu predmetne inkriminacije. Nadalje ističu daje evidentno daje problem koji se pojavljuje determiniran pojmom odštetnog zahtjeva od primitka kojeg teku zakonom propisani rokovi, a da je nesporno utvrđena činjenica da konkretni oštećenik nije uz odštetni zahtjev dostavio sve isprave potrebne društvu kao osiguratelju za odluku o osnovi i visini odštetnog zahtjeva, pa da se zbog toga propisani rokovi odredbom čl.12. ZOUP-a, ne mogu računati od dana podnošenja nekompletiranog i nedokumentiranog zahtjeva, već isključivo od dana podnošenja potpunog i potrebnim ispravama 'potkrijepljenog odštetnog zahtjeva, što je u potpunosti sukladno i europskoj praksi. Isti nadalje pored ostalog navode da je ZOUP po pitanju rokova rješavanja odštetnih zahtjeva rigorozniji nego li 4. odnosno 5. EU direktiva gdje su propisani rokovi od 3 mj. za neimovinsku, odnosno mjesec dana za imovinsku štetu, ponovno ističući da se u zakašnjenje s isplatom ugovorene svote iz ugovora o osiguranju pada tek protekom zakonom propisanih rokova koji počinju teći dostavom dokumentacije, a što govori u prilog i postojeća sudska praksa (VSRH REV-... od 18.siječnja 2000.god.), pozivajući se i na komentar Zakona o obveznim odnosima dr.sci. V. G. str. 1424 citirajući odredbu čl.943. gdje se izrijekom navodi materijalno pravne pretpostavke obveze osiguravatelja na isplatu osigurnine, postojanje kojih je dužan dokazati osiguranik, a koje su: a) postojanje i valjanost ugovora o osiguranju, b) postojanje svojstva osiguranika na strani podnositelja zahtjeva, c) nastup osiguranog slučaja. Stoga da se nikako ne može uzeti daje oštećenik u konkretnom slučaju dokazao postojanje pretpostavki za ocjenu osnovanosti zahtjeva, te da je šturo i restriktivno tumačenje zakonske odredbe čl.12. ZOUP-a, daje potrebno samo da oštećenik podnese osiguratelju potpuno nedokumentiran odštetni zahtjev, što da je dostatno za početak tijeka rokova propisanih odredbom čl.12. ZOUP-a, pa slijedom svega navedenog predlažu da iz se u cijelosti oslobode prekršajne odgovornosti.

Ovaj sud je pisanu obranu okrivljenika dostavio i ovlaštenom tužitelju, te je i zatražio

eventualnu dopunu, odnosno izmjenu optužnog prijedloga, sve u smislu navoda pisane obrane, pa je ovlaštenu tužitelj, pismeno se očitujući na navode okrivljenika i dalje u svemu ustrajao pri prvotnom optužnom prijedlogu, čiji podnesak je pročitan na glavnoj raspravi dana 03.05.12.god.

U svom podnesku ovlaštenu tužitelj očitujući se na navode pisane obrane, kao i podnesak suda, koji se poziva na odredbu čl.59.st.4. PZ-a, izjavljuje da Podružnica, kao što proizlazi iz samog Zakona, nema pravnu osobnost, te da njenim poslovanjem ne nastaju prava i obvezu za nju samu, nego ta prava i obveze stječe osnivač Podružnice prvookrivljena pravna osoba.

Nadalje ističe da navedena odredba čl.59.PZ-a, ne isključuje odgovornost prvookrivljene pravne osobe, drugo i treće okrivljenika odgovornih "osoba u istoj osobi, te četvero i peto okrivljenih, kao osoba kojima je povjereno obavljanje pojedinih osoba, već protežu odgovornost i na podružnicu prvookrivljene pravne osobe, te odgovorne osobe unutar navedene podružnice, tim više što se odgovornost svakog pojedinom okr. temelji na različitim osnovama. Dalje se ovlaštenu tužitelj poziva na odredbu čl.61. PZ-a, koja odgovornom osobom smatra fizičku osobu koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe, gdje je stavkom 2. istog članka određeno da se propisom o prekršaju može odrediti koja odgovorna osoba u pravnoj osobi odgovara za određeni prekršaj, a da Zakon o obaveznim osiguranjima u prometu, u čl.63, predviđa osim odgovornosti društva za osiguranje zbog ne postupanja u skladu sa čl.12.st.1.i 3. Zakona i odgovornost odgovorne osobe društva za osiguranje, odnosno članova uprave, dalje se pozivajući na odredbe čl.240. Zakona o trgovačkim društvima i na temelju njega donesenog pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta prvookrivljenika, gdje je propisano da uprava vodi poslove društva na vlastitu odgovornost, te da su članovi uprave odgovorni za zakonito poslovanje prvookrivljenog društva, te da se po samom zakonu njihova odgovornost pretpostavlja, a daje uprava donoseći pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta povjerila obavljanje određenih poslova pojedinim osobama u prvookrivljenoj pravnoj osobi, između ostalih, šefu odjela šteta u podružnici i direktoru sektora šteta, odnosno četvero i peto okrivljenima, te da delegiranje navedenih poslova, uprava ne može delegirati svoju odgovornost, poglavito stoje njihova zadaća da kontroliraju dali su 'osobe, na koje su delegirale i povjerile obavljanje pojedinih poslova, uredno izvršile svoje zadaće, a što su u konkretnom slučaju očito propustili učiniti.

Nadalje se ovlaštenu tužitelj poziva i na odredbu čl.29.st.1. Zakona o osiguranju, koji je zakon za sva društva za osiguranje lex specialis, kojom odredbom je izričito navedeno da članovi uprave moraju osigurati poslovanje društva za osiguranje sukladno odredbama zakona o osiguranju i propisima donesenim na temelju istog zakona, odnosno sukladno drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje društva za osiguranje, te propisima donesenim na temelju tih zakona, pozivajući se i na odredbu čl.29.st.3. Zakona o osiguranju, gdje je propisano da su članovi uprave dužni osigurati sustav unutrašnjih kontrola u svim područjima poslovanja društva za osiguranje, te daje specifičnost svakog društva za osiguranje, pa tako i prvookrivljene pravne osobe ta, što se za člana uprave društva za osiguranje može imenovati samo ona osoba koja prethodno dobije odobrenje, odnosno licencu Agencije kao nadzornog tijela, pri čemu ta osoba mora udovoljavati nizu uvjeta, a najvažnije je da mora imati odgovarajuće stručne kvalifikacije, sposobnosti i iskustvo potrebno za vođenje poslova, iz čega je vidljivo daje zakonodavac vodeći računa o posebnosti i složenosti poslova osiguranja izričito propisao odgovornost članova uprave za zakonito poslovanje, odnosno za funkcioniranje sustava unutarnjih kontrola društva za osiguranje.

Nadalje se pozivaju i na dostavljeni Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u prvookrivljenoj pravnoj osobi kao i odluku o osnivanju Podružnice u S. gdje je nesporno utvrđen djelokrug rada četvero i peto okrivljenika kao šef odjela šteta u podružnici i direktora sektora šteta, čija odgovornost proizlazi iz navedenih akata, pa da slijedom svega navedenog proizlazi odgovornost svih okrivljenika za počinjene prekršaje koji im se stavljaju na teret.

Također odbacuju navode pisane obrane gdje se ističe nedokumentiranost odštetnog zahtjeva oštećenika kao razlog za neudovoljenje odštetnom zahtjevu oštećenog, ističući da je to ustaljena praksa prvookrivljene pravne osobe, a sve u cilju otezanja postupka prilikom rješavanja navedenih zahtjeva, navodeći da iz dokumentacije dostavljene u sudski spis je razvidno daje oštećenik uredno podnio zahtjev za naknadu neimovinske štete, te imovinske štete kojim zahtjevima prvookrivljena nije odgovorila u propisanim zakonskim rokovima, ni s obrazloženom ponudom za naknadu štete, a ni sa utemeljenim odgovorom, ako su smatrali da su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni, opovrgavajući da bi dopis prvookrivljene pravne osobe od 27.04.09.god. predstavljao utemeljeni

odgovor predviđen čl.12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, te da intencija zakonodavca zasigurno nije bila usmjerena da se osiguravatelju prepusti određivanje što se smatra dokumentiranim odštetnim zahtjevom, odnosno da isplata nespornog dijela štete ovisi o njegovoj interpretaciji pravnih pravila, već daje svrha bila zaštita oštećene osobe kao slabije strane u postupku i pravično izvršenje obveze odgovornog osiguratelja, a sve u smislu utvrđivanja rokova za naknadu šteta, te sankcija društva za osiguranje za nepravovremeno izvršavanje zakonskim obveza.

Odgovarajući na pismeni podnesak ovlaštenog tužitelja, okrivljenici su pismenim podneskom ostali pri svojoj obrani, gdje su iznijeli bitne činjenice, navodeći pored ostalog da ovlašteni tužitelj obzirom da nije dovoljno kvalificiran i stručan da bi sam ocjenjivao dali je predmetni odštetni zahtjev bio dostavno dokumentiran, te da će te činjenice utvrditi sud, te da u cijelosti ostaju kod navoda danih u pisanoj obrani, te predlažu sudu da optužni akt odbaci kao nepodoban za postupanje.

Nadalje je u dokaznom postupku sud izvršio uvid u podnesak Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga prema X. d.d. Z., vezano za predstavku oštećenog M. Č., kojim dopisom traže očitovanje i dostavu određene dokumentacije od dana 04.07.11.g., podnesak X. d.d. Z. prema HANFI - vezano za očitovanje na predstavku i dostava dokumentacije od dana 14.07.11.god., , podnesak odvjetnice S. B. prema HANFI Zagreb, predstavka vezana za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti, te odštetni zahtjev upućen prema X. d.d. Z. od dana 09.02.09.god. u kojem oštećeni Č. M. putem hraniteljice odvjetnice B. traži da mu se s naslova neimovinske štete isplati iznos, te odštetni zahtjev za izgublenu zaradu na osnovu imovinske štete od dana 15.11.10.god., kojeg je X. d.d. Z. zaprimilo dana 24.11.10.god., podnesak X. - Podružnice S., Odjela šteta od dana 22.02.11.god. prema odvjetnici S. B., podnesak HANFE prema X. od dana 23.08.11.god., kojim se traži da se dostave podaci o odgovornim osobama društva, dakle fizičkim osobama koje vode poslove kojima je povjereno rješavanje odštetnog zahtjeva, podnesak X. d.d. Z. kao odgovor na zatražene podatke od HANFE zaprimljen od strane HANFE dana 07.09.11.god. u kojem isti dostavljaju tražene podatke, ugovori o radu na neodređeno vrijeme X. d.d. Z. vezano za D. Š. i V. K., izvadak iz Pravilnika o organizaciji rada i sistematizaciji radnih mjesta X. d.d. Z., te povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Z. od dana 16.08.10.god., odluku o imenovanju člana uprave X. d.d. kojom se imenuje za člana uprave X. d.d. S. – I. P., iz S.

Također je izvršen i uvid u prekršajnu evidenciju okr. pravne osobe, te svih odgovornih osoba iz kojih proizlazi da isti nisu prekršajno kažnjavan pred ovim sudom.

U završnom govoru branitelj okrivljenika je izjavio da nema što posebno reći, niti predložiti, osim onog što je rečeno i napisano u pisanoj obrani svih okrivljenika.

Temeljem ovako provedenog postupka, odnosno ocjenom pisane obrane svih okrivljenika, te cijeneći podnesak ovlaštenog tužitelja kao odgovor na pisanu obranu okrivljenika, te uvidom u odštetni zahtjev upućen prema X. d.d. Z. od dana 09.02.09.god., kojim oštećeni putem braniteljice traži naknadu neimovinsku štetu, te odštetni zahtjev za izgublenu zaradu na osnovu imovinske štete od dana 15.11.10.god., podnesak X. d.d. Z. kojem su priloženi ugovori o radu na neodređeno vrijeme X. d.d. Z. vezano za okr.pod 4.i 5., izvadak iz Pravilnika o organizaciji rada i sistematizaciji radnih mjesta X. d.d. Z., te povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Z. od dana 16.08.10.god., odluku o imenovanju člana uprave X. d.d. kojom se imenuje za člana uprave X.d.d. S. – I. P., kao i uvidom u kompletan spis, sud drži dovoljno utvrđenim da su svi okrivljenici počinili prekršaj činjenično opisan i pravo označen kao u izreci ove presude, radi čega je iste trebalo oglasiti krivima i kazniti, dok je temeljem odredbe čl. 181. st. 1. t. 5.PZ-a, za djela pod C i D), protiv svih okrivljenika optužbu trebalo odbiti jer postoje okolnosti koje isključuju prekršajni progon.

Obranu okrivljenika sud drži u potpunosti neosnovanom. Osvrćući se na navode pisane obrane svih okrivljenih, a posebice u pogledu navoda da okr. pod 2., 3. i 4. ne bi bili odgovorni za inkriminirani prekršaj, te da je taj prekršaj u nadležnosti Podružnice S., pa time u nadležnosti u njoj odgovorne osobe, odnosno okr. pod 5. kao direktora šteta, koja je čl.22. Pravilnika o organizaciji rada i sistematizaciji radnih mjesta prvookrivljene pravne osobe, odgovorna za rad odjela, za istaknuti je da sud takove navode drži neosnovanim, te kontradiktornim kazivanju okr., te priloženoj dokumentaciji u spisu, pa se sud u potpunosti slaže sa navodima ovlaštenog tužitelja da odredba čl.59. PZ-a, ne isključuje odgovornost prvookrivljene pravne osobe, te drugo i treće okrivljenika kao odgovornih osoba u istoj osobi, kao i četvero i peto okrivljenih kao osoba kojima je povjereno obavljanje pojedinih poslova, slažući se s istima da Podružnica pravne osobe nema pravnu osobnost,

te da njenim poslovanjem ne nastaju prava i obveze za nju samu, nego da ta prava i obveze stječe osnivač podružnice, dakle prvookrivljena pravna osoba, čime se odgovornost za inkriminirani prekršaj pored drugo, treće i četverookrivljenog samo proteže i na podružnicu prvookrivljene pravne osobe, te u njoj odgovorne osobe, jer se odgovornost svakog pojedinog okr. u konkretnom slučaju temelji na različitim osnovama.

Naime, i sami okrivljenici, osporavajući svoju odgovornost, izjavljuju kontradiktorno, tako što se prvotno osporavajući odgovornost drugo i trećeokrivljenih kao članova uprave, pozivaju na Pravilnih o organizaciji rada i sistematizaciji radnih mjesta prvookrivljene pravne osobe i to na odredbu čl.9., navodeći da se iz tog članka jasno vidi daje za konkretan posao zadužen Sektor šteta, što po njima isključuje odgovornost uprave prvookrivljenika koji nisu u mogućnosti nadzirati svaki pojedini odštetni zahtjev, da bi kasnije osporavali i odgovornost okr.pod 4. D. Š., koja je po navedenom Pravilniku direktorica Sektora šteta, prebacivši odgovornost na podružnicu i u njoj odgovornu osobu, što je kontradiktorno i sa podneskom prvookrivljene pravne osobe od dana 01.rujna 11.god., u kojem podnesku okr.pravna osoba, ovlaštenom tužitelju dostavljaju tražene podatke i dokumentaciju, a vezano za upit kojim osobama u pravnoj osobi je povjereno rješavanje predmetnog odštetnog zahtjeva, gdje isti u svom podnesku od 01.09.11.god. jasno navode da je rješavanje predmetnog odštetnog zahtjeva povjereno okr.pod 5. V. K., te okr.pod 4. D. Š. kao neposredno nadređenoj osobi koja je odgovorna za rad okr.pod 5.

Naime, iz odredbe čl.22.toč.1. Pravilnika o organizaciji rada i sistematizaciji radnih mjesta u prvookr.pravnoj osobi, jasno proizlazi da okr.pod 4. kao direktorica Sektora šteta, rukovodi Sektorom šteta i odgovorna je za njegov rad izvan sudske i sudske štete, izrađuje planove i izvješća o štetama, usklađuje planove šteta po podružnicama s planom šteta Društva, prati rad odjela šteta po podružnicama, upoznaje Upravu društva sa stanjem šteta u Društvu i Podružnicama i predlaže vrednovanje rada radnika Sektora šteta, te nadalje surađuje sa direktorima drugih sektora, izvršnim direktorom, direktorima podružnica, direktorom odjela i šefovima odjela šteta u podružnicama, dok iz toč.5. istog članka, proizlazi da okr.pod 5., kao zaposlenica prvookrivljene pravne osobe u Podružnici S., na radnom mjestu šefa Odjela šteta organizira, koordinira i nadzire rad djelatnika u Odjelu šteta, prati izvršavanje zadanih planskih veličina, rješava problematiku vezanu za štete, a pri odlučivanju o odštetnim zahtjevima je prema Pravilniku dužna surađivati pored ostalih i sa voditeljem grupe - nadzornikom, glavnim pravnim zastupnikom koji pored ostalog kontrolira rad pravnog zastupnika seniora, te rješava i odgovara za rješavanje pravnih osnova kod odštetnih zahtjeva, što dodatno ukazuje na činjenicu da okr.pod 5., kao djelatnica podružnice nije samostalna u radu, jer je pri odlučivanju o odštetnim zahtjevima dužna surađivali sa nadređenima, jer su funkcije svih u predmetnom osigu.društvu određene po načelu subordinacije, pa je jasno da su u konkretnom slučaju za inkriminirani prekršaj odgovorne i okr.pod 4. i okr.pod 5., što dalje implementira i prekršajnu odgovornost okr.pod 1., a samim tim i odgovornost okr.pod 2. i 3., kao članova uprave okr. pravne osobe, budući su isti sukladno odredbi čl.29.st. 1. Zakona o osiguranju, kao članovi uprave dužni osigurati poslovanje društva za osiguranje, sukladno odredbama Zakona o osiguranju i drugim propisima donesenim na temelju tog Zakona, te su sukladno odredbi čl.29.st.3. istog Zakona dužni osigurati sustav unutrašnjih kontrola u svim područjima poslovanja društva za osiguranje, čija odgovornost se temelji i na odredbi čl.240.st.1.i 2. Zakona o trgovačkim društvima, kojom je jasno propisano da članovi uprave vode poslove društva na vlastitu odgovornost, odgovorni za zakonito poslovanje društva, te ako se uprava sastoji od više osoba, da su ovlašteni da poslove vode samo zajedno.

Nadalje, navode obrane okrivljenika u kojima negiraju i počinjenje predmetnog prekršaja, sud drži u potpunosti neutemeljenim.

Naime, odredbom čl.12. st.1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, propisano je daje odgovorni osiguratelj dužan najkasnije u roku od 14 dana od podnošenja odštetnog zahtjeva u slučaju imovinske štete, te najkasnije u roku od 30 dana od podnošenja odštetnog zahtjeva u slučaju neimovinske štete, oštećenoj osobi dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete, te visina štete nesporni, odnosno utemeljeni odgovor, ako su odgovornost za naknadu štete ili visina šteta sporni, dok je st.3. istog članka, propisano daje u slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete, odgovorni osiguratelj oštećenoj osobi dužan isplatiti iznos nespornog iznosa naknade štete kao predujam, u rokovima propisanom u st.1. ovog članka.

U postupku nije sporno da se dogodio štetni događaj, odnosno da se dogodila prometna nesreća na način da je osiguranik prvookrivljene pravne osobe 22.07.08.god., skrivio prometnu nesreću u kojoj nesreći je oštećenik M. Č. zadobio teške tjelesne ozljede, radi čega je bio na bolovanju, te zbog ostvarenog bolovanja izgubio na zaradi. Također je nesporno da je oštećenik putem svog punomoćnika podnio prvookrivljenoj pravnoj „osobi dva odštetna zahtjeva i to dana 16.02.09.god. za naknadu neimovinske štete, a dana 24.11.10.god. odštetni zahtjev radi naknade imovinske štete, koji zahtjevi su priloženi u spisu.

Međutim, okrivljenici u svojoj obrani tvrde da bi do propuštanja rokova određenih odredbom čl.12. st.1.i 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, isključivo došlo zbog krivnje oštećenika, navodeći da su u pogledu odštetnog zahtjeva od 16.02.09.god., postavljenog radi naknade neimovinske štete, podneskom od 27.travnja 09.god. oštećenika putem punomoćnice obavijestili daje njegov zahtjev preuranjen, što da predstavlja utemeljeni odgovor prvookrivljenika, te da se do ponovljenog odgovora čekalo zbog nepristupanja oštećenika na pregled kod liječnika cenzora, dok u pogledu odštetnog zahtjeva od dana 24.11.10.god postavljenog radi naknade imovinske štete, ističu kako je odštetni zahtjev bio nedokumentiran, jer je za njegovo rješavanje trebalo dostaviti medicinsku dokumentaciju.

Vezano za navod obrane, da dopis prvookrivljene od dana 27.04.09.god., predstavlja utemeljeni odgovor, koji je sa zakašnjenjem dostavljen oštećeniku njegovim propustom, ovaj sud drži u potpunosti neutemeljenim i usmjerenim ka izbjegavanju prekršajne odgovornosti.

Naime, iz dokumentacije priložene spisu je razvidno da je odštetni zahtjev za naknadu neimovinske štete od strane oštećenika podnesen dana 16.02.09.god., te također iz sve priložene dokumentacije jasno proizlazi da prvookrivljenik nije u roku od 30 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva dostavio oštećeniku obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete, te visina štete nesporni, te nije dostavio niti utemeljeni odgovor, ako je smatrao da su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni, tako da dopis prvookrivljenika od 27.04.09.god., u kojem isti oštećenika obavještava daje odštetni zahtjev preuranjen, ne predstavlja utemeljeni odgovor predviđen čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, budući sam pojam „utemeljeni odgovor“ pretpostavlja da takav odgovor mora biti obrazložen, argumentiran i potkrijepljen konkretnim činjenicama, razlozima i ostalim navodima, iz kojih se može jasno zaključiti zbog kojih razloga, te na temelju kojih zakonskih propisa odgovorni osiguratelj nije u mogućnosti udovoljiti podnijetom odštetnom zahtjevu, pa je radi navedenog i odlučeno kao u izreci.

Sto se tiče navoda obrane da se odštetnom zahtjevu za naknadu imovinske štete podnesenom od strane oštećenog dana 24.studenog 10.god., nije moglo udovoljiti u propisanom roku, jer je odštetni zahtjev bio nedokumentiran, te da je za njegovo rješavanje tog zahtjeva trebalo dostaviti medic.dokumentaciju ili presliku zdravstvenog kartona, o čemu da je oštećenik putem punomoćnice obaviješten dana 10.12.11.god., ovaj sud nije mogao prihvatiti kao argumentiranu obranu, jer sud drži da dokumentiranost odštetnog zahtjeva u konkretnom slučaju nije bio uvjet za postupanje u skladu sa odredbama čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, jer ne postoji nikakva zakonska osnova na temelju koje prvookrivljena pravna osoba može bilo što uvjetovati dostavom zdravstvenog kartona, a temeljem priloženog odštetnog zahtjeva, prvookrivljena pravna osoba i u njoj odgovorne osobe su imale dovoljno materijala da postupe po čl.12. Zakona o osiguranjima u prometu, odnosno da oštećeniku nakon podnošenja odštetnog zahtjeva najkasnije u roku od 14 dana dostave obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni, odnosno utemeljeni odgovor ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

Iz dopisa prvookrivljene pravne osobe priloženih spisu uz pisanu obranu, a posebice dopisa od dana 10.12.10.god., sud ne nalazi da bi iti jedan priloženi dopis predstavljao obrazloženu ponudu ili utemeljeni odgovor dat u zakonom predviđenom" roku, pa je jasno da okrivljenici nisu postupili sukladno odredbi čl.12 .st.1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, radi čega je i odlučeno kao u izreci.

Iako iz cjelokupnog provedenog prekršajnog postupka jasno proizlazi da okrivljenici nisu postupili ni po čl.12. st.3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, odnosno oštećenoj osobi nisu u propisanim rokovima isplatili iznos nespornog dijela naknade imovinske štete, kao predujam, sud je sukladno odredbi čl. 181. st.1 .toč.5. PZ-a, odbio optužbu protiv okrivljenika za djela pod C i D), držeći da su obilježja tog djela sadržana u činjeničnom opisu djela pod A i B), jer je jasno da okrivljenici ne postupanjem po materijalnoj odredbi čl.12. st.1. toč.3. ZOOO, dakle, nedostavljanjem oštećenoj osobi u propisanim rokovima obrazložene ponude za naknadu neimovinske i imovinske štete ako su

odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni, odnosno utemeljenog odgovora ako su sporni, krše i odredbu st.3. istog članka, jer se podrazumijeva da u tom slučaju neće ni doći do isplate nespornog iznosa naknade štete kao predujma.

Pri odmjeravanju sankcije svim okrivljenicima vođeno je računa o svim okolnostima koje se odnose na počinjene prekršaje i osobu okrivljenika, kako olakotne tako i otegotne, pa cijeneći kao olakotne okolnosti da okrivljenici do sada nisu prekršajno kažnjavani, sud im je obzirom da otegotnih okolnosti nije bilo, primjenom odredbe čl.37. PZ-a, izrekao novčane kazne u ublaženim iznosima, držeći da se može očekivati da će se i ublaženim kaznama postići svrha kažnjavanja u smislu generalne i specijalne prevencije, te da okrivljenici ubuduće neće činiti ovakve i slične prekršaje.

Odluka o troškovima prekršajnog postupka temelji se na odredbi čl. 138. i čl. 139. st. 3. Prekršajnog zakona, te predstavlja paušalne troškove suda, određene obzirom na složenost i trajanje postupka, te imovno stanje okrivljenika.

U Splitu, 07. svibnja 2012. god.

SUDAC:

M. T.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude okrivljenik i ovlašteni tužitelj imaju pravo žalbe u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, a putem ovog Suda, bez takse u dva istovjetna primjerka.

Za točnost otpravka — ovlašteni službenik G. Š.